तस्मै चाहं यथावृत्तं सर्व्वमेव न्यवेदयं। भगवन्तं महादेवं समेतोऽस्मीति भारत।
स मामुवाच राजेन्द्र प्रीयमाणो द्विजोत्तमः। दृष्टस्त्वया महादेवो यथा नान्येन केनचित्। ११९९५
समेत्य लोकपालैस्तु सर्व्वैर्व्वैवस्वतादिभिः। द्रष्टाऽस्यनघ देवेन्द्रं स च तेऽस्त्राणि दास्यति।
एवमुक्त्वा स मां राजन्नाश्लिष्य च पुनः पुनः। अगच्छत् स यथाकामं ब्राह्मणः सूर्य्यसन्निभः।
अथापराह्णे तस्याङ्कः प्रावातपुष्पः समीरणः। पुनर्नवमिमं लोकं कुर्व्वन्नपि सपत्नहन्।
दिव्यानि चैव माल्यानि सुगन्धीनि नवानि च। शैशिरस्य गिरेः पादे प्रादुरासन् समीपतः।
वादित्राणि च दिव्यानि सुघोराणि समन्ततः। स्तुतयश्चेन्द्रसंयुक्ता अश्रूयन्त मनोहराः। १२०००
गणाश्चाप्सरसां तत्र गन्धर्व्वाणां तथैव च। पुरस्ताद्देवदेवस्य जगुर्गीतानि सर्वशः।
मरुताञ्च गणास्तत्र देवयानैरुपागमन्। महेन्द्रानुचरा ये च ये च सद्मनिवासिनः।
ततो मरुत्वान् हरिभिर्युक्तैर्व्वाहैः स्वलङ्कृतैः। शचीसहायस्तत्रायात् सह सर्व्वैस्तदाऽमरैः।
एतस्मिन्नेव काले तु कुवेरो नरवाहनः। दर्शयामास मां राजल्लक्ष्म्या परमया युतः।
दक्षिणस्यां दिशि यमं प्रत्यपश्यं व्यवस्थितं। वरुणं देवराजञ्च यथास्थानमवस्थितं। १२००५
ते मामूचुर्म्महाराज सान्त्वयित्वा नरर्षभ। सव्यसाचिन्निरीक्षास्मान्लोकपालानवस्थितान्।
सुरकार्य्यार्थसिद्ध्यर्थं दृष्टवानसि शङ्करं। अस्मत्तोऽपि गृहाण त्वमस्त्राणीति समन्ततः।
ततोऽहं प्रयतो भूत्वा प्रणिपत्य सुरर्षभान्। प्रत्यगृह्णं तदाऽस्त्राणि महान्ति विधिवद्विभो।
गृहीतास्त्रस्ततो देवैरनुज्ञातोऽस्मि भारत। अथ देवा ययुः सर्व्वे यथागतमरिन्दम।
मघवानपि देवेशो रथमारुह्य सुप्रभं। उवाच भगवान् स्वर्गं गन्तव्यं फाल्गुन त्वया। १२०१०
पुरैवागमनादस्माद्देदाहं त्वां धनञ्जय। अतः परं त्वहं वै त्वां दर्शये भरतर्षभ।
त्वया हि तीर्थेषु पुरा समाप्तावः कृतोऽसकृत्। तपश्चेदं महत्तप्तं स्वर्गं गन्ताऽसि पाण्डव।
भूयश्चैव च तप्तव्यं तपश्चरणमुत्तमं। स्वर्गं त्वदृश्यं गन्तव्यं त्वया शत्रुनिसूदन।
मातलिर्म्मन्नियोगात्त्वां त्रिदिवं प्रापयिष्यति। विदितस्त्वं हि देवानां मुनीनाञ्च महात्मनां।
ततोऽहमब्रुवं शक्रं प्रसीद भगवन्मम। आचार्य्यं वरयेयं त्वामस्त्रार्थं त्रिदशेश्वर। १२०१५
॥ इन्द्र उवाच ॥ क्रूरकर्म्माऽस्त्रवित्तात भविष्यसि परन्तप। यदर्थमस्त्राणीप्सुस्त्वं तं कामं पाण्डवाप्नुहि।
ततोऽहमब्रुवन्नाहं दिव्यान्यस्त्राणि शत्रुहन्। मानुषेषु प्रयोक्ष्यामि विनास्त्रप्रतिघातनात्।
तानि दिव्यानि मेऽस्त्राणि प्रयच्छ विबुधाधिप। लोकांश्चास्त्रजितान् पश्चाल्लभेयं सुरपुङ्गव।
॥ इन्द्र उवाच ॥ परीक्षार्थं मयैतत्ते वाक्यमुक्तं धनञ्जय। ममात्मजस्य वचनं सुपपन्नमिदं तव।
शिव मे भवनं गत्वा सर्व्वाण्यस्त्राणि भारत। वायोरग्नेर्व्वसुभ्योऽपि वरुणात् समरुद्गणात्। १२०२०
साध्यं पैतामहञ्चैव गन्धर्व्वोरगरक्षसां। वैष्णवानि च सर्व्वाणि नैर्ऋतानि तथैव च।
मङ्गलानि च जानीहि सर्व्वास्त्राणि कुरूद्वह। एवमुक्त्वा तु मां शक्रस्तथैवान्तरधीयत।
अथापश्यं हरियुजं रथमैन्द्रमुपस्थितं। दिव्यं मायामयं पुण्यं यत्तं मातलिना नृप।